

Sygn. akt V CZ 77/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Maria Szulc

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z wniosku Z. D., A. S., S. Z.

i J. M.

przy uczestnictwie T. D. S.A. w K.

o ustanowienie służebności przesyłu,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 listopada 2014 r.,

zażalenia wnioskodawców na postanowienie Sądu Okręgowego w J.

z dnia 11 czerwca 2014 r. ,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Wnioskodawcy zaskarżyli postanowienie Sądu drugiej instancji, którym Sąd ten odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawców na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. jako niespełniającą wymogów określonych w art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. wskutek braku właściwego oznaczenia orzeczenia zaskarżonego skargą kasacyjną oraz braku określenia zakresu zaskarżonego orzeczenia „w całości czy w części”.

W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd odwoławczy stwierdził, że skarga kasacyjna wskazywała zarówno błędną sygnaturę akt oraz błędną datę wydania zaskarżonego nią orzeczenia.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący przyznali i potwierdzili błędne wskazanie w ich skardze kasacyjnej: nazwiska jednej z wnioskodawczyń, sygnatury akt sprawy oraz daty wydania zaskarżonego orzeczenia (podaną błędnie „wyroku”, zamiast postanowienia). Zarazem wnieśli o „... sprostowanie... omyłek pisarskich... skargi kasacyjnej”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jako oczywiście nieuzasadnione podlegało oddaleniu.

Przyznane przez żalących błędy w określeniu orzeczenia zaskarżonego skargą kasacyjną w postaci podania w niej wadliwej daty orzeczenia i błędnej sygnatury akt są brakami konstrukcyjnymi skargi kasacyjnej niepodlegającymi usunięciu, które skutkują odrzuceniem skargi kasacyjnej na podstawie art. 398⁶ § 2 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. (postanowienie SN z dnia 23 sierpnia 2012 r., III CSK 161/12, niepubl.).

Również nieokreślenie w skardze kasacyjnej zakresu zaskarżenia wskutek braku oznaczenia w niej, czy orzeczenie zaskarżone jest w całości czy w części skutkuje obowiązkiem odrzucenia takiej skargi kasacyjnej (postanowienia SN: z dnia 24 lipca 2014 r., II CSK 61/14, niepubl.; z dnia 23 września 2014 r., II CSK 155/14, niepubl.).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.